311 Oh mis kallid annid saame

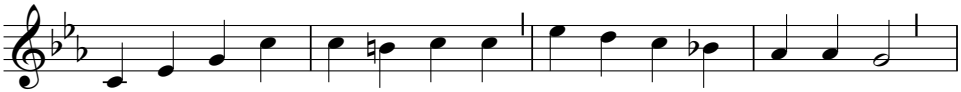

Oh mis kal - lid an - nid saa - me mei - e o - ma Kris - tu - selt?
A - ga kõi - ge kal - lim an - ne ar - mas - tus on ü - le - valt.

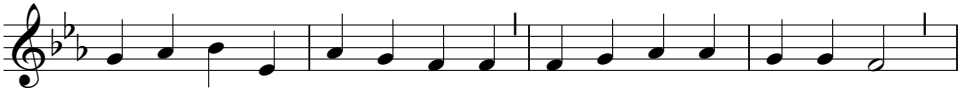

Ta kui ro - hi ter - vist an - nab, ta kui täht ka, val - gus - tab,

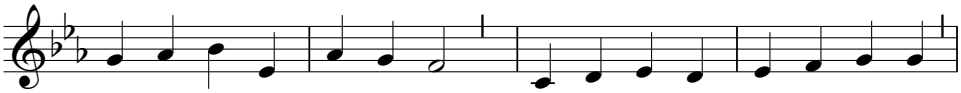

mi - nu sü - dant kin - ni tab, te - ma i - lu kõi - gil pais - tab,

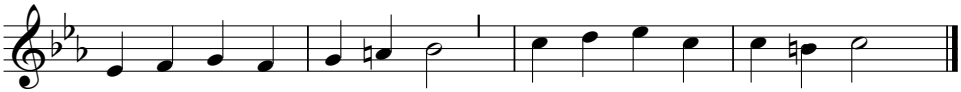

te - ma mei - le troos - ti toob, ra - hu sü - da - mes - se loob.

2. Armastus võib meile anda,
mis hing iial tarvitab,
võib meid taeva poole kanda,
ta me elu kaunistab.
Kui ma räägin inimese
ja ka ingli keelega:
ilma armastuseta
on kõik tühi! Muud ma pole
kui vaid vask, mis kumiseb,
kelluke, mis heliseb.

3. Kui ma nii kui prohvet näha
asju võin, mis tulevad,
kui mul täiesti on teada
need, mis varjul, salajad,
kui mul ka veel usku oleks,
et ma võiksin mägesid
ära tõsta asemelt,
aga armastust mul poleks,
ei ma kõlbaks kuhugi,
poleks minust ühtigi.

4. Prohvetite kuulutused
viimaks ära lõpevad;
poolik on, mis inimesed
maa peal ära tunnevad.
Ainult see on meie ootus:
mis siin mõistatuseks jääb,
ükskord taevas selgeks läeb.
Aga armastus, usk, lootus,
need kolm jäävad lõpmata,
lõpku taevas ja ka maa.

5. Kes Sa Isast taevast tuled,
kallis armastuse Vaim,
kes Sa südametes põled,
kasvad nii kui taeva taim,
tule Sa mu südamesse,
tule minu majasse,
aja välja täiesti
viha, vaenu vaimud ise.
Armastus see kasvagu,
südametes põlegu!

Viis: "Eks mu kohus tänu teha"
(Sollt' ich meinem Gott nicht singen)
Johann Schop, arvatavasti 1595-1665.
Sõnad: Ernst Lange, 1650-1727.
Tõlge: Carl Peter Ludwig Maurach, 1824-1900.